

—
decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: The Lonely Life - City and Colour (2014)

https://www.youtube.com/watch?v=OBFQpX6mV8&list=RD_OBFQpX6mV8&start_radio=1

What if I did not love you?
Where would that leave me
Would I wander through the avenues
Under a pall of misery

Would I be face down in the gutter
With cheap whiskey on my breath
The lonely life of a writer
Whose words could not pay his debts

Singin' please don't,
please don't pass me by
I am alive, oh can't you see?
That I've been blinded completely
Please don't, please don't pass me by
I am alive, oh can't you see?
That I am pleading for your mercy

What if we became strangers?
Would you notice my face in a crowd?
And you could you hear the sorrow
in my voice?
Helplessly crying your name out loud

Would I be searching for a savior?
Burned and burning with regret
The lonely life of a writer
Only if one last desperate request

Singin' please don't,
please don't pass me by
I am alive, oh can't you see?
That I've been blinded completely
Please don't, please don't pass me by
I am alive, oh can't you see?
That I am pleading for your mercy

I've been on the lamb
Being hunted, somethin' fierce
They say time and time,
it wait's for no man but I was just hopin'
These storm filled skies would clear

Please don't, please don't pass me by
Please don't, please don't pass me by
Please don't, please don't pass me by
I am alive, oh can't you see?
That I am pleading for your mercy

Wat als ik niet van je hield?
Waar zou dat me achterlaten?
Zou ik door de straten dwalen
onder een deken van ellende

Zou ik met mijn gezicht naar beneden
in de goot liggen
met goedkope whisky in mijn adem
Het eenzame leven van een schrijver
wiens woorden zijn schulden niet konden betalen

Zingend ga mij aub, ga mij aub niet voorbij
Ik leef, oh kun je het niet zien?
Dat ik volledig verblind ben
Ga mij aub, ga mij aub niet voorbij
Ik leef, oh kun je het niet zien?
Dat ik smeeek om je genade

Wat als we vreemden werden?
Zou je mijn gezicht in een menigte opmerken?
En zou je het verdriet in mijn stem kunnen horen?
Hulpeloos je naam hardop roepen

Zou ik op zoek zijn naar een redder?
Verbrand en brandend van spijt
Het eenzame leven van een schrijver
Alleen als één laatste wanhopig verzoek

Zingend ga mij aub, ga mij aub niet voorbij
Ik leef, oh kun je het niet zien?
Dat ik volledig verblind ben
Ga mij aub, ga mij aub niet voorbij
Ik leef, oh kun je het niet zien?
Dat ik smeeek om je genade

Ik ben op de vlucht geweest
Opgejaagd, iets fels
Ze zeggen keer op keer, het wacht op niemand
Maar ik hoopte gewoon
Dat deze stormachtige luchten zouden opklaren

Ga mij aub, ga mij aub niet voorbij
Ga mij aub, ga mij aub niet voorbij
Ga mij aub, ga mij aub niet voorbij

Ik leef, oh kun je dat niet zien
dat ik smeeek om uw genade?

'Ga mij aub niet voorbij' ... het kan verschillende vormen aannemen maar de vraag blijft dezelfde. Hetzelfde geldt voor wie bereid is 'barmhartige Samaritaan' te zijn.

Intredelielied: Jij die bent (ZJ 758)

<https://www.youtube.com/watch?v=UoBf3PO-vBI>

**Refr.: Jij die bent: 'Ik zal er zijn voor u',
Naam die zin is van ons leven,
wees nabij word zichtbaar hier en nu.
Groei in ons kom in ons tot leven.**

Jij die zegt: 'De minsten zijn mijn broeders',
die vanuit hun wereld tot ons spreekt,
die ons roept te zijn elkanders hoeder,
leer ons zien uw Licht dat openbreekt.

Jij die ziet hoe mensen dood gezwezen,
zonder waardigheid en zonder naam,
uitgesloten, altijd alles tegen,
Jij roept ons om aan hun kant te staan.

Jij, het Woord dat in ons waar moet worden,
wij, uw stem voor wie geen stem meer krijgt,
Jij die hoop zijt op een nieuwe morgen,
wij het beeld van U die Leven zijt.

Welkom:

Met het evangelie van vandaag,
dat van de barmhartige Samaritaan,
worden we geconfronteerd met het feit
dat het christendom geen leer is of een doctrine,
maar een gebeuren van het hart.
Daarom zegt Jezus tot tweemaal toe: 'Doe dit'.
Die gedachte was en is revolutionair.

Gebed om ontferming:

De Samaritaan uit onze evangeliëlezing
– op onze dagen misschien een andersgelovige –
wordt door medelijden bewogen en handelt,
zonder aarzelen, recht vanuit zijn hart.
Voor al die keren dat wij onze naasten links lieten liggen,
of niet zagen of niet wilden zien, bidden wij om vergeving:
Heer, ontferm U over ons.

Als wij eigenbelang en prestige laten voorgaan
en niet luisteren naar de stem van het hart,
dan zijn wij geen 'naaste'.
Bidden wij daarom om vergeving: Christus, ontferm U over ons.

Als wij, als christelijke westerlingen,
denken de waarheid in pacht te hebben
en het gelijk aan onze kant,
dan gaan wij respectloos voorbij aan het standpunt,
de cultuur en het diepe geloof van anderen.
Vragen wij daarom om vergeving: Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge.
Wij loven U, Vader,
scheppende Kracht,
Bron van liefde.
Wij loven U, Jezus Christus,
Zoon van God,
Weg, Waarheid en Leven.
Wij loven U, Heilige Geest,
Vuur, brandende Liefdeskracht.

Eer aan God in de hoge.
Vrede op aarde
voor mensen die eenvoudig zijn,
voor mensen die zachtmoedig zijn,
voor mensen die barmhartig zijn,
voor mensen die luisteren
naar het Woord van God
en het onderhouden.

Eer aan God in de hoge.
Vrede op aarde
en liefde onder alle mensen:
liefde die nieuw maakt en heelt,
liefde die hoopt en duldt,
liefde die blijft in tijd en eeuwigheid. Amen.

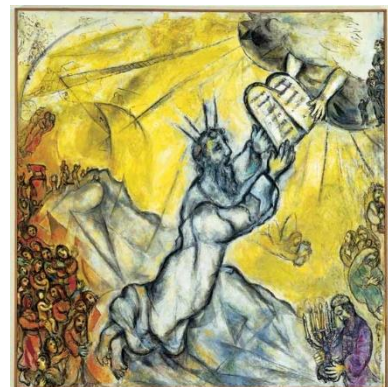

Openingsgebed:

Heer,
zeg ons steeds opnieuw wat we moeten doen
om als mens zinvol te leven,
om te worden zoals U ons hebt gedroomd.
Open onze ogen Heer,
raak ons hart,
zodat wij U en de medemens kunnen dienen. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Deuteronomium (Deut. 30, 10-14)

In die dagen sprak Mozes tot zijn volk:
10 U moet aan de Heer gehoorzamen
en alle geboden en voorschriften onderhouden
die in dit wetboek staan opgetekend;
dan moet u met heel uw hart en heel uw ziel
terugkeren tot de Heer uw God.
11 De geboden die ik u vandaag geef,
zijn niet te zwaar voor u
en zij liggen niet buiten uw bereik.
12 Ze zijn niet in de hemel en u hoeft niet te zeggen:
`Wie zal naar de hemel gaan om ze voor ons te halen
en ze ons te laten horen, zodat wij ze kunnen volbrengen?'"
13 Ze zijn niet overzee en u hoeft niet te zeggen:
`Wie zal de zee oversteken om ze voor ons te halen
en ze ons te laten horen, zodat wij ze kunnen volbrengen?'"
14 Nee, het woord is dicht bij u, in uw mond en in uw hart.
U kunt het dus volbrengen.

Tussenzang: Ps. 69 (68) 14 en 17, 30-31, 33-34, 36ab en 37

Refrein: Ziet toe, geringen, en weest verheugd,
 schept moed, gij allen die God zoekt.

Maar mijn gebed, Heer, richt ik tot U,
nu is het de tijd van genade.

Verhoor mij, Heer, want mild is uw zegen.
Sta mij met heel uw barmhartigheid bij.

Ik ga gebogen onder mijn smart;
God, laat uw hulp mij beschermen.

Gods Naam zal ik loven in mijn gezang,
Hem dankbaar overal prijzen.

Ziet toe, geringen, en weest verheugd,
schept moed, gij allen die God zoekt.

God luistert naar wat een arme Hem vraagt,
vergeet zijn gevangenen niet.

Want God zal Sion verlossen,
Hij bouwt Juda's steden weer op.

Zijn kroost zal het land weer erven,
Gods Naam zal in ere zijn.

Tweede lezing: Uit de Kolossenzenbrief (Kol. 1, 15-20)

- Broeders en zusters,
15 Hij is het beeld van de onzichtbare God,
 de eerstgeborene van heel de schepping.
16 Want in Hem is alles geschapen,
 in de hemel en op de aarde,
 het zichtbare en het onzichtbare,
 tronen en hoogheden, heerschappijen en machten.
 Alles is door Hem en voor Hem geschapen.
17 Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem.
18 Hij is ook het hoofd van het lichaam dat de kerk is.
 Hij is de oorsprong, de eerstgeborene uit de doden,
 om in alles de eerste te zijn, Hij alleen.
19 Want in Hem heeft heel de volheid willen wonen
20 om door Hem alles met zich te verzoenen
 en vrede te stichten door het bloed, aan het kruis vergoten,
 om alle wezens in de hemel en op de aarde door Hem te verzoenen.

Tussenzang: Wie oren om te horen heeft (ZJ 594)

<https://www.youtube.com/watch?v=BVQ8Qqvcc48>

Wie oren om te horen heeft, hore naar de wet die God hem geeft:
gij zult geen vreemde goden, maar Mij alleen belijden voortaan.
Hoor, Israël, mijn geboden.

Bemint uw Heer te allen tijd, dient Hem met alles wat gij zijt,
aanbidt Hem in uw daden. Dit is het eerste en grote gebod,
de wil van God, uw Vader.

Biedt uw naaste de helpende hand, spijzigt de armen in uw land,
een woning wilt hen geven. Het tweede gebod is het eerste gelijk;
doet dit, en gij zult leven.

De macht der liefde is zo groot, geen water blust haar vuren uit,
wanneer zij is ontstoken. Nu wilt ontbranden aan liefdeswoord,
God heeft het tot ons gesproken.

Evangelie: (Lc. 10, 25-37)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

- 25 In die tijd kwam een wetgeleerde naar Jezus toe
om Hem op de proef te stellen.
`Rabbi,' zei hij,
`wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?'
- 26 Hij zei tegen hem:
`Wat staat er in de wet geschreven? Hoe leest u dat?'
- 27 Hij gaf ten antwoord:
`U zult de Heer uw God liefhebben
met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw kracht
en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf.'
- 28 Hij zei tegen hem:
`Juist geantwoord! Doe dat en u zult leven.'
- 29 Maar hij wilde zich rechtvaardigen en vroeg aan Jezus:
`Ja maar, wie is mijn naaste?'
- 30 Jezus nam weer het woord en zei:
`Op reis van Jeruzalem naar Jericho viel iemand in handen van rovers.
Ze schudden hem uit, mishandelden hem en lieten hem halfdood achter.
- 31 Toevallig kwam er een priester langs die weg;
hij zag hem, maar liep in een boog om hem heen.
- 32 Ook een Leviet die voorbijkwam en hem zag,
liep in een boog om hem heen.
- 33 Toen kwam er een Samaritaan langs die op reis was;
hij zag hem en was ten diepste met hem begaan.
- 34 Hij ging naar hem toe,
goot olie en wijn op zijn wonden en verbond ze.
Toen zette hij hem op zijn eigen rijdier
en bracht hem naar een herberg,
waar hij hem verder verzorgde.
- 35 De volgende ochtend haalde hij twee denariën tevoorschijn
en gaf ze aan de waard.
`Zorg voor hem,' zei hij, `en als u nog meer kosten moet maken,
zal ik ze u op mijn terugreis vergoeden.'
- 36 Wie van die drie is naar uw mening
de naaste geweest van de man die in handen van de rovers was gevallen?'
- 37 Hij zei: `Hij die hem barmhartigheid heeft bewezen.'
Jezus zei tegen hem: `Doe dan voortaan net als hij.'

Overwegingen:

Zusters en broeders,
Het lijkt een belangrijke vraag te zijn. Het is voor velen onder ons, als het erop aankomt
een van de weinige vragen die er echt toe doen.

Wat moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven.
Nu hangt het gewicht van een vraag ook af van de persoon die ze stelt.
In het evangelie gaat het over een Schriftgeleerde die bij Jezus komt. Het doel van het gesprek is niet het zielenheil van de man in kwestie. Het doel is Jezus op de proef stellen, hem het vuur aan de schenen leggen, het hem moeilijk maken. Mensen zijn daar doorgaans goed in. Goed en vindingrijk.

De Schriftgeleerde kent het antwoord op de vraag, want hij kent de Thora, de wet, binnenste buiten. Hij weet dat er geschreven staat:
Gij zult de Heer, uw God, beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, al uw krachten en geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.
Daar hoort eigenlijk weinig uitleg bij. Weinig Bijbelwoorden spreken meer voor zich dan deze.
Toch volhardt de man en vraagt: wie dan is mijn naaste...
En Jezus vertelt... de parabel van de barmhartige Samaritaan.

Het gaat niet over de hardvochtigheid van de priester of de leviet, hoe graag we dat misschien wel zouden hebben.
Het gaat over de Samaritaan.
Niet over Samaritanen in het algemeen.
Wel over die ene, over één Samaritaan die door medelijden bewogen wordt en een sukkelaar langs de weg helpt en bijstaat zoveel hij kan.
Daarmee worden geen theorieën afgestoken over goed Samaritanen doorgaans wel zijn. Veeleer is het een les in barmhartigheid, in medelijden, in mededogen, in meevoelen, in geraakt worden door de ander... in naastenliefde dus.
En daarmee dan gaat het weer over ieder van ons.
Wij die allemaal in mindere of meerdere mate een les in naastenliefde kunnen gebruiken. Want er leeft nogal een en ander in ons hart. Er gebeurt van alles rondom ons, en met ons, en in ons, wat maakt dat we niet altijd met een open kijk in de wereld staan. Er komt zoveel op ons af dat we, vaak heel instinctief, ons laten leiden door vooroordelen. Er is wel liefde in ons hart, maar ze is niet groot genoeg voor de wereld om ons heen. Tot er iets of iemand ons de ogen opent, en daarmee ook ons hart en medelijden ons hart kan raken.

Er was onlangs, rond het herdenken van de bevrijding, een interview uit de oude doos op de radio; een interview met een boer die tijdens de oorlog een gewonde Engelse soldaat op zijn veld had gevonden. De soldaat was 's nachts met zijn parachute uit een vliegtuig gesprongen tijdens een geheime missie. Hij was bij het landen verkeerd neergekomen en had zijn been gebroken. De reporter vroeg de boer wat er door hem heen ging, die vroege ochtend toen hij die soldaat vond.
De boer antwoordde: ik wou dat hij er niet gelegen had; maar hij lag er en hij moest geholpen worden.
Dat is het evangelie in oorlogstijd.

Het leeft ook nog vandaag.
Zoveel mensen liggen letterlijk of figuurlijk uitgeteld, uitgeroofd, geslagen en verwond aan de kant van de weg. Ze zijn het slachtoffer van eenzaamheid of afgunst, van geweld of ziekte, van vooroordelen of van gebrek aan liefde.
En wij zien ze.
In onze familie of vriendenkring, in onze buurt, op tv, bij zoveel oorlogsverslaggeving, of ter gelegenheid van campagnes allerhande, voor welzijnszorg, voor Broederlijk Delen, 11. 11. 11, of vredeseilanden en noem maar op. De lijst is schier eindeloos...
Hoe groot is de liefde van ons hart?
Hoe groot de boog waarmee wij om harde feiten heen lopen?
Hoe groot de liefde, het medelijden van ons hart?

Wie is onze naaste...
Als het evangelie ons een iets leert, dan misschien wel dat die vraag verkeerd is...
Het is niet: wie is onze naaste...

Het zou moeten zijn: voor wie zijn wij naaste.
Aan wie toon ik barmhartigheid?
Voor zomaar een zondag in juli is dat een vraag die kan tellen. AMEN.

(Wim Seynaeve)

Naaste-zijn
is op weg gaan,
alert
met open oog en open handen
voor elkeen die ik tegenkom
langs of op mijn weg.

Naaste-worden
is de ander nabij willen zijn
zonder vragen,
zonder oordeel,
zonder verwachting.
In alle eerbied
zijn vrijheid respecterend
en zien,
doorzien,
wat hier en nu
zijn leven leefbaarder kan maken.

En zonder omhaal,
niet wachtend op een gebaar van dank
verdergaan.

(vrij naar Ida Guetens)

Je komt er vandaag niet meer 'per toeval' langs.
Het leed, de nood van mensen,
komt dagelijks recht op je af
via de krant en de televisie.
En altijd weer diezelfde vraag:
wat zal jij doen?
Geef jij antwoord, of niet?
De keuze is aan jou:

je laat je raken,
je staat stil,
je hoort de vraag
en wil er iets aan doen

of...

je loopt er in een boog omheen:
wat niet weet, niet deert,
't is beter mekaar met rust te laten,
of: mijn kop staat niet naar triestig nieuws na een drukke dag...
en je zapt naar een andere post.

Of stel je toch de vraag:
voor wie en hoe zal ik een vriend, een naaste zijn?

Op deze vraag
is het antwoord: doen.

(naar Carlos Desoete)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God
die met mensen op weg gaat,
die van mensen houdt,
die mensen aan mensen toevertrouwt,
die ons Jezus, zijn Zoon, heeft gezonden.

Ik geloof in de verrezen Christus.
Naar zijn voorbeeld
moeten wij voor elkaar dienstbaar zijn.

Ik geloof in zijn droom:
mensen gelukkig maken
in een wereld van vriendschap en liefde voor elkaar.

Ik geloof in de Geest die ons tot liefde roept.
Hij schenkt ons aan elkaar als licht en hoop,
als brood en wijn,
als dank en vergeving.
Hij roept ons samen in de gemeenschap van de Kerk. Amen.

Voorbeden:

God,
omdat U begaan bent met het lot van mensen, durven wij tot U bidden:

L.: Voor hen die langs de kant van de weg liggen,
soms door eigen schuld, soms geveld door anderen.
Dat zij de moed niet opgeven en blijven geloven in barmhartigheid,
dat ze blijven uitzien naar iemand die hun naaste wil zijn.
Laten we bidden...

Voor hen die op hun levensweg
voorbijgaan aan de mens in nood,
gedreven door onverschilligheid of door haast.
Dat zij hun levenstempo wat verlagen
zodat ze zich tot in hun hart kunnen laten raken.
Laten we bidden...

Voor hen die zich altijd open stellen voor de nood van medemensen,
maar zich soms vertillen aan andermans lasten.
Dat zij ook barmhartig kunnen zijn voor zichzelf
en hulp van anderen kunnen aanvaarden.
Laten we bidden...

Voor onze eigen geloofsgemeenschap.
Dat wij een herberg van barmhartigheid
mogen zijn,
met een open deur voor wie, belast en beladen,
op zoek zijn naar verlichting en rust.
Laten we bidden...

God, ontferm U over uw mensen en geef hun de kracht
om hun levensweg te gaan, in vreugde en vol goede moed.
Wij vragen U dit door Jezus Christus,
Beeld van U in tijd en eeuwigheid. Amen.

Lied(eren): Niet als een storm (naar Psalm 1)

➔ zeker beluisteren: <https://www.youtube.com/watch?v=0tuOhm3nJys>

Niet als een storm, als een vloed, niet als een bijl aan de wortel
komen de woorden van God, niet als een schot in het hart.

Maar als een glimp van de zon, een groene twijg in de winter,
dorstig en hard deze grond, zo is het koninkrijk Gods.

Stem die de stilte niet breekt, woord als een knecht in de wereld,
naam zonder klank zonder macht, vreemdeling zonder geslacht.

Kinderen, armen van geest, mensen gelouterd tot vrede,
horen de naam in hun hart, dragen het woord in hun vlees.

Blinden herkennen de hand, dovemansoren verstaan Hem.
Zalig de man die gelooft, zalig de boom aan de bron.

Niet in het graf van voorbij, niet in de tempel van dromen,
hier in ons midden is Hij, hier in de schaduw der hoop.

Hier in dit stervend bestaan, wordt Hij voor ons geloofwaardig,
worden wij mensen van God, liefde op leven en dood.

➔ Voor de kleinsten: Loop me niet voorbij (barmhartige samaritaan) –

https://www.youtube.com/watch?v=CJAsk0cI5D0&list=RDCJAsk0cI5D0&start_radio=1

Gebed over de gaven:

God van liefde,
in dit teken van brood en wijn gedenken wij uw Zoon:
de naaste bij uitstek voor iedereen.
Geef dat wij onszelf durven inzetten zoals Hij:
met heel ons hart en met al wat in ons is.
Dit vragen wij U voor vandaag
en alle dagen van ons leven. Amen.

Groot Dankgebed:

Met hart en ziel danken wij U, God,
die door uw Geest onze geest voortdurend vernieuwt
opdat wij de wereld mensvriendelijker zouden maken.
Uw Geest stimuleert ons om te geloven in Jezus
en Hem te belijden voor alle mensen als de Heer,
als de Hoop van de wereld.
Daarom loven wij U met de woorden
die uw Geest ons heeft ingegeven: **Heilig ...**

Laten wij nooit vergeten, barmhartige Vader,
dat onze Verlosser Jezus Christus de Heer is,
dat Hij mens is geworden, die Emmanuel, dat is: God-met-ons, wordt genoemd.

Laten wij nooit vergeten
dat Hij de wereld heeft gezien met onze ogen,
dat Hij onze woorden gesproken heeft,
dat Hij onze vreugde en onze nood heeft gekend,
dat Hij het werk van een mens heeft verricht
en dat Hij ons brood gegeten heeft.

Laten wij nooit vergeten dat Hij de Mensenzoon is – Mens onder de mensen –
die meer heeft geloofd in de mens,
meer heeft gehoopt en bemind dan wij ooit kunnen.

Laten wij nooit vergeten dat ons geloof, dwars door alle leed,
dat onze hoop over de dood heen,
dat onze liefde tegen alle machten in,
ons doen gelijken op Hem die Gods Gelijke genoemd mocht worden.

Laten wij nooit vergeten dat ook Hij
weerloos heeft moeten buigen voor het geweld en de macht.

Laten wij nooit vergeten
dat de machtigen Hem geslagen hebben tot de dood toe,
omdat Hij leerde dat U zijn Vader bent,
dat wij gered worden door ons geloof in U,
dat onze hoop op U nooit wordt teleurgesteld,
dat uw liefde geen grenzen kent
en dat vooral de armen en de kleinen
door die Boodschap blij kunnen worden.

Laten wij nooit vergeten dat Hij op de vooravond
van dat lijden en die dood in het breken van het brood
en het rondreiken van de beker het teken heeft gesteld
dat ons in zijn naam en zijn liefde samenbrengt.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is het geheim van ons geloof:
Zijn dood gedenken wij, zijn opstanding belijden wij, zijn toekomst verwachten wij.

Wij zijn hier bijeen in zijn naam,
omdat wij mensen willen worden zoals Hij,
mensen die geloven in elkaar en vertrouwen op U,
die hopen dat U uw belofte,
van een gelukkig leven zonder einde,
waar zult maken aan ieder van ons
en aan alle mensen van wie U houdt
en van wie wij houden,
en van wie wij blijven houden, ook al zijn zij overleden.

Wij willen het Brood breken en wij zullen het eten,
wij zullen de Beker rond reiken en drinken in zijn naam
om de herinnering aan Hem levend te houden
en om niet te vergeten
dat Hij de armen, de treurenden, de zachtmoedigen,
de hongerigen, de barmhartigen, de zuiveren,
de vredelievenden, de vervolgd
en al wie hulp nodig heeft, gelukkig heeft genoemd.

Geef ons die Geest van deemoed en liefde;

dan zullen wij gelukkig en blij worden en U dankbaar huldigen:
door Christus, met Christus, in Christus,
hier rond deze tafel en overal,
nu en alle dagen die ons gegeven zijn. Amen.

Onze Vader:

Jezus vroeg ons niet enkel Brood te delen
en de Beker rond te reiken om Hem te gedenken,
Hij leerde ons ook bidden tot zijn Vader, die ook onze Vader is.

Onze Vader,
graag zouden wij in deze wereld
uw naam geheilgd zien.
Mochten steeds meer mensen U kennen als God-met-ons.
Uw Rijk kome!
Een Rijk van liefde, vrede en gerechtigheid.
Uw wil geschiede,
want Gij wilt dat wij gelukkige mensen zijn,
die zich inzetten voor de anderen.
Wij vragen U om het dagelijks brood,
om het nodige voedsel voor wie honger heeft
en om de moed ons voedsel te delen.
Vergeef ons onze schuld,
want dikwijls zijn wij onverschillig voor uw liefde.
Leer ons de anderen vergeving schenken,
steeds opnieuw, zonder bitterheid.
Leid ons weg uit de bekoring
van hoogmoed en onoprechtheid.
En verlos ons van het kwade.
Want Gij zijt de Vrede en de Vreugde,
de Kracht en de Heerlijkheid
tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Vredeswens:

Iedere dag opnieuw worden wij geconfronteerd
met problemen en conflicten in ons eigen leven, en overal ter wereld.
Jezus laat ons zien dat het mogelijk is
stappen te zetten richting verzoening en vrede.
Daarom vragen we U, Jezus,
geef ons de moed om te zien wat er gaande is.
Schenk ons mededogen met elkaar.
Laten we voor elkaar een naaste zijn.
Die vredesboodschap zij altijd met u.

Lam Gods

Communielied: Zolang er mensen zijn op aarde (ZJ 575)

<https://www.youtube.com/watch?v=-m6tLW53054>

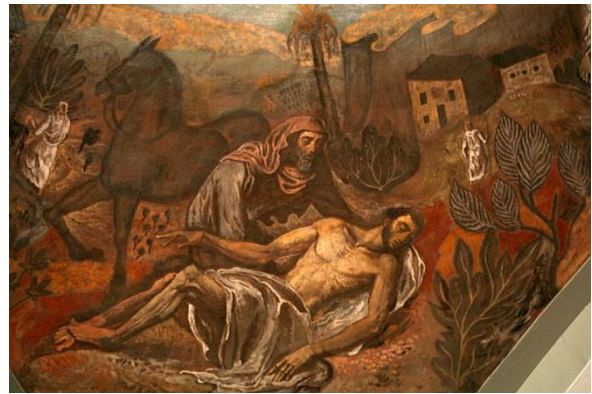
Zolang er mensen zijn op aarde,
zolang de aarde vruchten geeft,
zolang zijt Gij ons aller Vader;
wij danken U voor al wat leeft.

Zolang de mensen woorden spreken,
zolang wij voor elkaar bestaan,
zolang zult Gij ons niet ontbreken,
wij danken U in Jezus' naam.

Gij voedt de vogels in de bomen,
Gij kleedt de bloemen op het veld.
O Heer, Gij zijt mijn onderkomen,
en al mijn dagen zijn geteld.

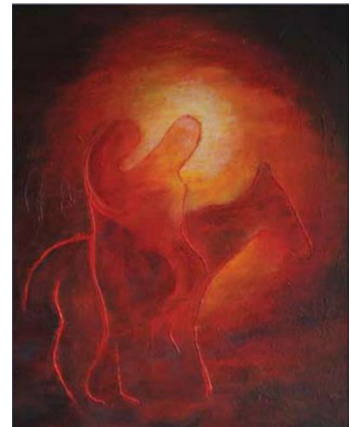
Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,
Gij redt de wereld van de dood.
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven,
zijn lichaam is het levend brood.

Daarom moet alles U aanbidden,
uw liefde heeft het voortgebracht.
Vader, Gij zelf zijt in ons midden.
O Heer, wij zijn van uw geslacht.

Slotgebed:

Heer , geef mij mensen om mij heen
die in mij blijven geloven
en die mij opwachten als ik achterblijf.
Mensen met durf, moed en fantasie,
mensen die mij weer op weg zetten
als ik aarzel of het niet meer zie zitten.
En misschien, Heer,
vind ik dan morgen zelf de kracht
om iemand op mijn schouders te dragen.
Zo groeit uw Rijk van recht en gerechtigheid,
solidariteit en wereldwijde verbondenheid. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Kapotgewerkt,
opgebruikt,
afgekeurd,
uitgerangeerd,
van de weg geschoven.
Wie zal zijn naaste zijn?

Vreemde wegen gegaan,
tegen de muur gelopen,
noodsprongen gemaakt,
in de vernieling geraakt,
de weg kwijtgeraakt.
Wie zal zijn naaste zijn?

Weggejaagd van zijn grond,
gevlucht voor geweld,
aan lager wal geraakt,
kreperend in krotten,
weggedrukt in de goot.
Wie zal zijn naaste zijn?

Wie is mijn naaste, God?
Het klinkt als een uitvlucht om niet lief te hebben
en als een verontschuldiging
omdat ik mensen
laat sterven in eenzaamheid en verdriet.
Want de eigenlijke vraag is niet
wie mijn naaste is,
maar wel
of ik de naaste wil zijn van mijn medemensen.
Geef mij daarom de durf
mijn handen uit de mouwen te steken
en gekwetste en lijdende mensen nabij te zijn
en te blijven, voor altijd.

(Kees Pannekoek)